

PRVI KORAKI

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

PRVI KORAKI

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

2015

KAZALO

MOJA BABICA	5
BABICA.....	5
BABICA.....	5
HRČEK.....	6
STARA MAMA	6
MARSOVCI.....	7
NAŠA ŠOLA	7
SLEPA POT.....	8
INVALIDI IN NJIHOVE ŽIVALI	8
MIR	9
SANJE.....	10
ČAROBNO PERO	10
KAM?.....	12
MISLIM, DELAM, ČUTIM, TOREJ SEM IN ZMOREM	13
ZIMA	14
ZIMA	14
ZIMA	14
ŠESTI, SEDMI RAZRED IN BANANA	16
MISLIM, ČUTIM, DAJEM	16
ČUTIM	17
MISLIM, DELAM, ČUTIM, TOREJ SEM IN ZMOREM.....	17
SREDI MESTA	19
MOJA ŠOLA	19
ABECEDA.....	20
PESEM.....	20
ON.....	20
LISICA TATICA.....	21
LJUBEZENSKA.....	21
KUŽA LUŽA	22
MOJA PSIČKA LILLY.....	24
KROMPIRJEVE POČITNICE.....	24

TVOJE OČI.....	25
MOJA MIKA	25
REKLAMA.....	27
PLESALKA	28
VESELO POLETJE.....	29
JESEN.....	29
TEDEN	29
MOJA DOMOVINA	30
ŽOGA	30
SNEŽINKA	32
ZIMA	33
LISICA	33
SLADKA HRUŠKICA.....	33
MUCA MACA	34
RAČUNALNIK.....	35
NAŠA SOVA	35
MUCA	35
ŠOLA.....	36
POMLAD.....	39

Maj Žibert, 2. b

6014915
20.4.2017

Sarah Ines Rakuš, 9. a

MOJA BABICA

Moja babica
je prava carica.
Rada peče,
se ne speče.
Rada tud' beži,
če jo kdo lovi.

Tudi pospravlja,
mene pa ob živce spravlja.
Tudi na vrtu rada dela,
ob tem pa je vedno vesela.

Jure Luka Kramberger, 4. b

BABICA

Babica je nagajiva,
vse rokave gor zaviha,
vse rešuje,
ko se v hiši kaj poškoduje.

Babica na vrtu delo ima,
medtem ko se dedek v spalnici z otroki igra.

Jure Peklar, 4. b

BABICA

Babica dobra je gospa,
v kuhinji z metlo pometa sem in tja.
Rada se zabava,
ko »žurka« je ta prava.

Vita Lazić, 4. b

HRČEK

Hrček brček od Filipa je,
ki zaljubil se je!
V kletki leži
pa kolo vrti.
In ko Filip s hrano pridirja,
hrček ugrizne ga.

Nejc Rozman 3. b

STARA MAMA

Stara mama vse popravi,
če je treba, še pokvari.
Rada pa tudi v »luft« gleda,
saj jo včasih doleti zmeda.

Lahko pa tudi kaj
na vrtu pridela,
ker je carica
kot njen deda.
Brihtna babica je to,
ker spi kar na eno oko.

Jakob Val Mogu, 4. b

Jaka Pšajd, 7. b

MARSOVCI

Marsovci veseli, malo so debeli.
Jedo limone, zato ne manjka jim kisline.
Največkrat kričijo, a se ne bojijo!
Za zajtrk jedo marmelado,
prevečkrat privoščijo si čokolado.
Pišejo z rokami, popraskajo pa se z nogami.
Na Marsu imajo pogosto zabavo,
včasih pa tudi veliko razstavo.

Nejc Strašek, 3. a

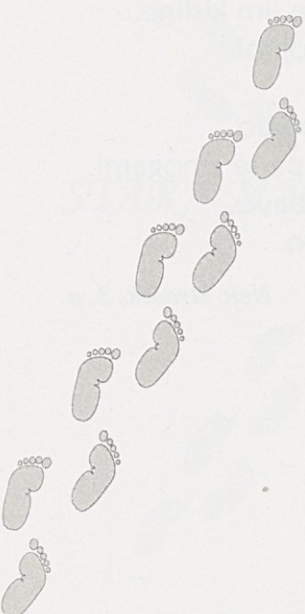
NAŠA ŠOLA

Balone smo dobili,
jih lepo v zrak spustili,
na njih pa je pisalo,
da vse se bo zmoglo.

Veter pridno piha
in šola se že »štriha«!
Delo napreduje,
veliko se posvetuje.
Okna so še sveža,
na njih se že spleta pajkova mreža.
Sveti se fasada,
saj je še mlada.
Učenci smo vsi srečni,
čepprav že malo tečni.
Ravnateljica nam pa pravi,
naj malo potrpite
in se novega veselimo.

Sara Desku, 4. b

SLEPA POT

V nekem trenutku vse mi zbledi,
ni več barve pred očmi,
diagnoza takšna: slep boš ostal,
ni več pomoči.

Naenkrat nekdo reče mi,
videl boš,
ampak ne s svojimi očmi.

Psa dobil sem za svojega pomočnika,
za svojega vodnika.

Navezal nanje sem se zelo,
v življenju mi nikdar lepše ni bilo.

Zdaj ne vidim več z očmi,
ampak z srcem gledam vse stvari.

Sara Rosalia Gutschi, 7. a

INVALIDI IN NJIHOVE ŽIVALI

Invalidi so z živalmi zelo srečni,
saj postanejo z njimi prijatelji večni.
Papige, muce, ribice, hrčki, kunci, psi –
to so njihovi ljubljenci.

Živali invalidom dajejo energijo,
da se z njimi lahko veselijo.

Če kdaj invalid je žalosten in nesrečen,
žival se stisne k njemu in spet je srečen.

Živali invalidom vlivajo upanje, radost, veselje in moč,
odganjajo brezup, žalost, turobnost daleč proč.

Asja Katarina Mogu, 6. b

Zaprem se vase,
 gledam zase,
 vse drugo pustim,
 saj vem, da rabim mir.
 Čas zase imam,
 a nerada priznam,
 ker ne vem,
 kam ga naj dam.
 Vprašanje imam,
 a odgovor ni znan.
 Ne vem, kaj naj storim,
 a vem, da rada bi večkrat mir.
 Na koncu pa odgovora ni
 in ko pride ta čas,
 pa si priznaš,
 da rajši si s svojimi prijatelji.

Monja Sabotin 7. a

Eva Horvat, 3. b

SANJE

Sanjala sem,
da bila sem nekdo,
ki ve, kaj je prav
in kaj ne.

Sanjala sem,
da bila sem nekdo,
ki ima srce.

Sanjala sem,
da bila sem nekdo,
ki zjutraj vstane
brez misli včerajšnjega dne.

A še zdaj vedno ne vem,
kaj pomeni biti nekdo,
ki ve, kaj je prav in kaj ne,
kaj pomeni biti nekdo in imeti srce
ali ostati brez misli včerajšnjega dne.

Nika Šoštarič, 8. a

ČAROBNO PERO

Čarobno pero
zna pisati zelo lepo.
Ko pišem z njim,
se začudim,
ker se zelo malo trudim.
Črke, besede, povedi
zletijo v knjigo po abecedi.
Tako dan za dnem
s čarobnim peresom
napišem vse,
kar vem.

Ela Holc, 2. b

Asja Katarina Mogu in Brina Bohl, 6. b

KAM?

Kam, se vprašam zdaj,
ko vstopim v raj!
Svet neznan mi je pred očmi,
strah zatemni mi vse poti!

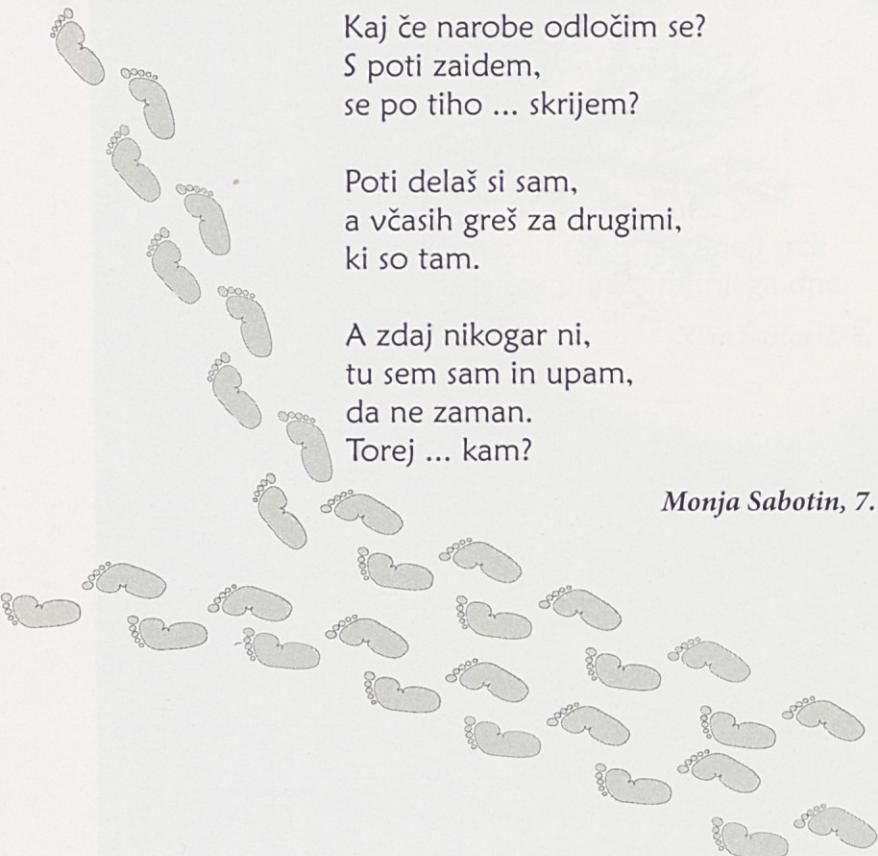
Kam naj grem,
če ne vem,
kaj za vrati skriva se,
mogoče novo upanje?

Kaj če narobe odločim se?
S poti zaidem,
se po tiho ... skrijem?

Poti delaš si sam,
a včasih greš za drugimi,
ki so tam.

A zdaj nikogar ni,
tu sem sam in upam,
da ne zaman.
Torej ... kam?

Monja Sabotin, 7. a

MISLIM, DELAM, ČUTIM, TOREJ SEM IN ZMOREM

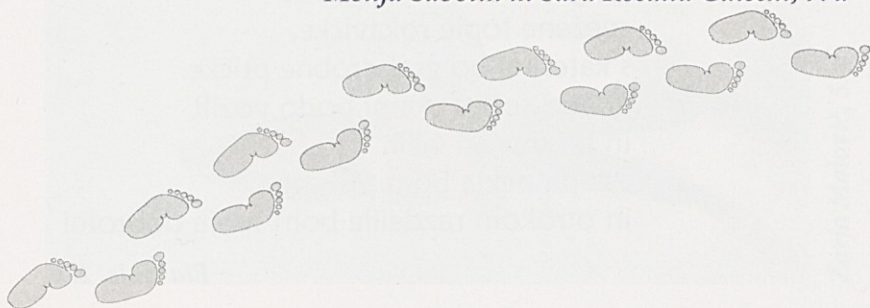
Šola nas uči,
da v življenju težko ni,
če potrudimo se
in premagamo vse,
kar na poti nam je.

Imamo skrbi,
za prihodnost naših dni,
a če delamo mi,
potem imamo v življenju več varnih poti.

V življenju čutiš marsikaj,
pa tudi če včasih ne veš zakaj,
sprašuješ se, zakaj je tako,
saj bi življenje lahko drugačno bilo.

V življenju težko je,
a ne ustraši se,
ko na pravi poti si,
misliš, delaš in čutiš stvari,
torej zmoreš sam
priti v nov dan.

Monja Sabotin in Sara Rosalia Gutschi, 7. a

ZIMA

Zima, zima je prišla
v našo malo hišico.
Deklica jokala je,
Hišica se tresla je.

Zapadel je sneg,
Pobelil je breg.
Snežak ponosno stoji,
deklica se pa že smeji.

Neja Gajzer, 2. b

ZIMA

Vsako leto isti čas,
k nam prihaja letni čas.
Pravimo mu zima,
ki s snegom se rima.

Miklavž, božiček, dedek Mraz
prišli so v našo vas.
Prinesli so darila
in zraven še voščila.

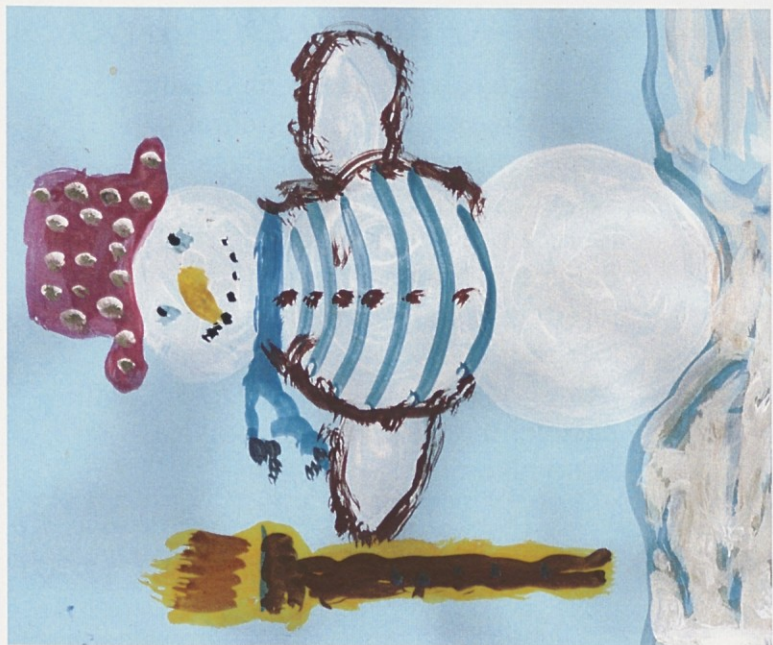
Vse najlepše vam želimo
in brž domov odhitimo.

Neja Gajzer, 2. b

ZIMA

Prišla je končno zima
in vsi se veselimo,
ker veliko snega dobimo.
Naredili bomo snežaka,
na glavi bo imel lonec in
snežene tople rokavičke,
s katerimi bo grel drobne ptičke.
Otroci se s sankami bodo vozili
in se smučati učili.
Jaz pa pekla bom piškote
in otrokom razdelila bom svoje dobrote!

Ela Holc, 2. b

Jure Peklari, 4. b

Zarja Malovič, 5. a

ŠESTI, SEDMI RAZRED IN BANANA

Ko sestra iz šestega razreda odvihra,
nenadoma pa banana privihra!
Vpraša njenega brata mlajšega,
kako to, da je že tako velika?
Pa reče on: Kaj pa vem?
Banana in bratec hitro odhitita,
v šesti razred urno prihitita,
kjer sestra jezno zakriči:
JAZ ŽE V SEDMEM RAZREDU SEDIM!!!
Začudeno rečeta: »Poglej, poglej,
samo nikomur ne povej!«

Nejc Rozman, 3. b

MISLIM, ČUTIM, DAJEM

Mislim, da lahko dotaknem se neba,
mislim, da se bo zgodila pravljica.
Mislim, da bo šlo,
če res si to želim močno.

Čutim, da se bo zgodilo,
čeprav znanstveniki trdijo,
da res mogoče ni,
da kdo živel za večno bi.
Mislim, čutim, dajem, vzamem ...
še ti daj kaj zraven!
Čutim, da jaz zmorem spremeniti svet,
čutim, da lahko naredim tud' red.

Mislim, da uspelo bo,
zmorem tudi jaz zdaj to.
Če to želim si res močno,
uresniči se mi res lahko!

Nika Urek, 5. a

ČUTIM

Čutim, čutim v zraku,
da nekdo prihaja.
Čutim, čutim v zraku,
da nekdo razgraja.

Saj to so prijatelji,
prijazni in delavni.
Skupaj bomo zmogli,
čutim, čutim, da bo prav.

Vita Koren, 5. a

MISLIM, DELAM, ČUTIM, TOREJ SEM IN ZMOREM

Mislím, mislím, mislím
pa se posveti.
Delam, delam, delam
pa se naredi.
Čutim, čutim, čutim
pa me zaboli!
Če samozavesten si,
vse se naredi.

Če se ti posveti,
tako j narédi,
samo ne obupaj prehitro!
Ko prepričan vase si,
ne odlašaj,
zaupaj vase,
saj naše geslo se glasi:
Mislim, delam, čutim, torej sem in zmorem!

Zarja Malovič, 5. a

Maja Rihntarič, 9. b

SREDI MESTA

Sredi mesta Ptuja šola Olgica stoji,
v njej smo vsi prijatelji.

Zdaj okna nova jo krasijo
in pleskarji novo obleko ji krojijo.
Res hrupno je bilo,
ampak vse to prestali smo.
Kljub temu smo se učili,
saj nas delavci niso prav nič motili.

Zdaj šola novo obleko ima,
kar njej dodaten pečat še da.
Ona zdaj Ptuj bo krasila,
kot praznična bo vsa idila.

Stina Lah, 4. a

MOJA ŠOLA

Ko zvonec zazvoni,
vsi smo že v učilnici.
Zunaj hrup in obup,
mi pa imamo pouk.

Delavci zvedavo nas gledajo,
zato za trenutek delo ustavijo.
Tud' mi jih radi opazujemo,
zato le z eno uho učiteljico poslušamo.

Ko učiteljica skrega se,
spet hitro v učbenike potopimo se.

Ela Milošič, 3. b

ABECEDA

ANJA GRE V ŠOLO,
BI RADA SE UČILA.
ENA, DVE, TRI ŠTET SE JI MUDI.
COKOLADA, ZABA, MISI – TO SE SLABO SLIŠI.
EVA, MIRKO, ANJA
DOBRI SO UČENCI,
ABECEDO SE EN, DVA TRI NAUČIJO.

PESEM

Elia Holc, 2. b

Pesem je lepa,
piše se sama.
Pesem je dar,
lahko jo pišeš tja v en dan.
Lahko poje o sovraštvu, lahko o bolezni,
lahko o neizmerni ljubezni.
Včasih jo bereš,
a ne gre ti v glavo!
Morda moraš izbrati pravo,
ki ti da misliti, ali je pa le za zabavo.

Isabel Omeragič, 7. a

ON

Ob njem ne znam razločno govoriti,
niti prav hoditi,
znam le molčati.

Sprašujem se: kaj je to?
Ljubezen ali bolezen?
Ob njem mi je lepo,
pa čeprav težko.

Patricija Vindiš, 7. a

LISICA TATICA

Lisica tatica
po gozdu se plazi!

Zajček se skrije,
da ga ne opazi,
saj zajčku se ne »svita«,
da lisica je že sita.

Kurnik je prazen
in lisico čaka kazen!
Lovca jo že lovita,
upam, da je ne ustrelita!

Nina Markež, 2. b

LJUBEZENSKA

Lahko, da je noč,
lahko, da je dan,
ko si zaljubljen,
pač nisi zaspan!

Sonce se ponoči žari,
luna se podnevi smeji,
srce pa moje
po ljubezni hrepeni!
Ko ga zagledam,
nastane v meni zmeda,
roke so potne,
lica rdeča.

Bojim se, da ne bi iz tega razbral
in resnico z mojega obraza prebral.

Nina Urek, 7. a

KUŽA LUŽA

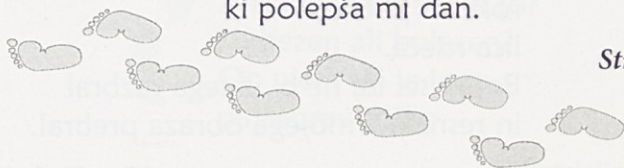
Kuža Luža priden je
in zelo rad igra se.
Ko pridem domov,
repek miglja,
kar pomeni,
da rad me ima.

Ima črn smrček
in črno-rjave oči;
te so velike
in so strah za vse ljudi.

Tekne mu meso, tudi klobase,
včasih tudi kak briket,
a najrajši ima piškote,
ki mu teknejo kot nam sladoled.

Kuža Luža je falot,
ki rad skoči čez plot!
Če kakšna muca ga jezi,
hitro za njo oddrvi.

Kuža Luža je čuvaj,
ki čuva hišo in še kaj,
a to ni vse,
za kar ga imam,
saj on je tisti,
ki polepša mi dan.

Stina Lah, 4. a

Filip Berghaus, 3. b

Enej Stanovnik, 3. b

MOJA PSIČKA LILLY

Ko pridem domov,
me pričaka hov, hov, hov!
Pred vrati čaka psička Lilly,
ki pred mano z repkom krili.

Vsa vesela me pozdravi
in poliže me po bradi.
Uleže se na tla,
da bi jo pobožala.

Dve »okici« različni ima,
modra in rjava sta.
Barve belo je rjave
in res vitke je postave.

Ko pa kdo nam pozvoni,
hitro lajež svoj spusti.
S tem nas Lilly opozori,
da obisk dobimo mi.

Lilly z nami tudi spi,
radi jo imamo vsi.
Ko pa ura zazvoni,
se na zajtrk ji mudi.

Nika Urek, 5. a

KROMPIRJEVE POČITNICE

Juhuhu, krompirjeve počitnice so tu!
Med počitnicami lahko dolgo spim
in zato se jih zelo veselim.

S sestrično se bom igrala,
tudi kakšno ušpič'la
ter po enem tednu zopet v šolo odvihrala!

Stina Lah, 4. a

TVOJE OČI

Res je, ko te vidim,
malo zardim.
A teh tvojih oči
nikoli ne pozabim.

Tvoji lasje
vedno prav štrlijo,
oči pa včasih
vame strmijo.

Imaš tisti glas,
globok in nežen.
Mislim, da imam problem –
imenuje se ljubezen!

Neja Veit, 7. a

MOJA MIKA

Majhen repek,
štiri tačke,
uhice pokončne,
čisti zobki,
velike očke,
to Mikine so točke.

To je moja mala Mika,
rada jo imam
in rada z njo se tud' igram.

Neja Gajzer, 2. b

Ajda Podgorelec, 9. a

REKLAMA

Reklama te zavede,
reklama te odvede
do trgovine Mine mane,
kjer vse veliko stane.

Reklama je velika,
reklama je barvita,
reklama reče ti
diri, diri, di.

Reklama se ti smeje,
reklama ti pove,
da v žepu tvojem
denarnica tiči.

Reklama je reklama,
reklama je oglas,
reklama da ti vedeti,
da je to vse za kratek čas.

Ko zjutraj se zbudiš,
reklamo hitro dobiš
in se ti zdi,
da rad kupil bi banane tri.

In komaj naslednjo jutro izveš,
da na banki nimaš nič več,
da vse si porabil,
ker za reklamo si zgrabil.

Torej le pazi,
da reklamni oglas te ne premami!

Nina Janžekovič, 5. a

PLESALKA

Bila je mlada in vesela,
si plesati je želela.
A nesreča ji ni dovolila
in jo na invalidski voziček priklenila.

Mnogo noči je prejojala,
vsa v solzah je zaspala.
V sanjah pa je zaživela,
saj plesati je pričela.

Bila je lepa balerina,
na njo je bila ponosna vsa družina.
Kljub nesreči je spoznala,
da z močno voljo
plesalka bo nekoč lahko postala!

Želja se ji je izpolnila,
skupaj s plesalcem zdaj krila je dobila.

Nika Urek, 5. a

Bruno Bali, 3. a

VESELO POLETJE

Na morju sem se kopala,
v lepih sončnih dneh uživala.
Našla lepe sem školjke,
zvečer s starši hodila na sprehode.

Vozili smo se s pandolinom,
sladkali se z dobrim sladoledom.
Vse je prehitro minilo
in že je za prvo šolsko uro zazvonilo.

Ela Milošič, 3. b

JESEN

Jesen je prišla
in liste drevesom obarvala –
rjavo, rdeče, rumeno,
vmes pustila je smreko zeleno.

Jeseni se otroci veselijo,
ker lahko ponovno v šolo odhitijo.
Jesen je lep čas,
ker ogenj nas greje,
ko že pritiska mraz.

Sara Gmajner Primc, 6. b

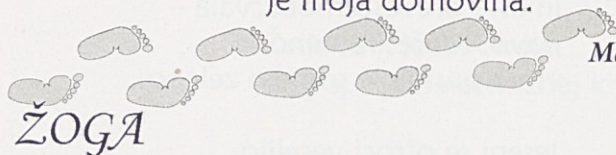
TE DEN

Ponedeljek dober dan,
torek je že razigran.
Sredi tedna sreda gleda,
kje četrtek zdaj poseda.
Petek že domov hiti,
se sobota nam smeji.
Nedelja teče zadnji krog,
teden spet je naokrog.

Nel Cartl, 2. b

MOJA DOMOVINA

Moja domovina je
spokojna in mirna,
lepa in tiha.
Raznih je tukaj
naravnih krasot in lepot,
nikjer ni lepše kot tu okrog.
Moja domovina je tukaj,
kjer spenjajo gore
se v širno nebo
in gričevja razprostirajo
prek raznih planot.
Ena in edina
je moja domovina.

Maja Rihtarič, 9. a

ŽOGA

Z mojo žogo se zelo rad igram,
pa to res prav vsak dan.

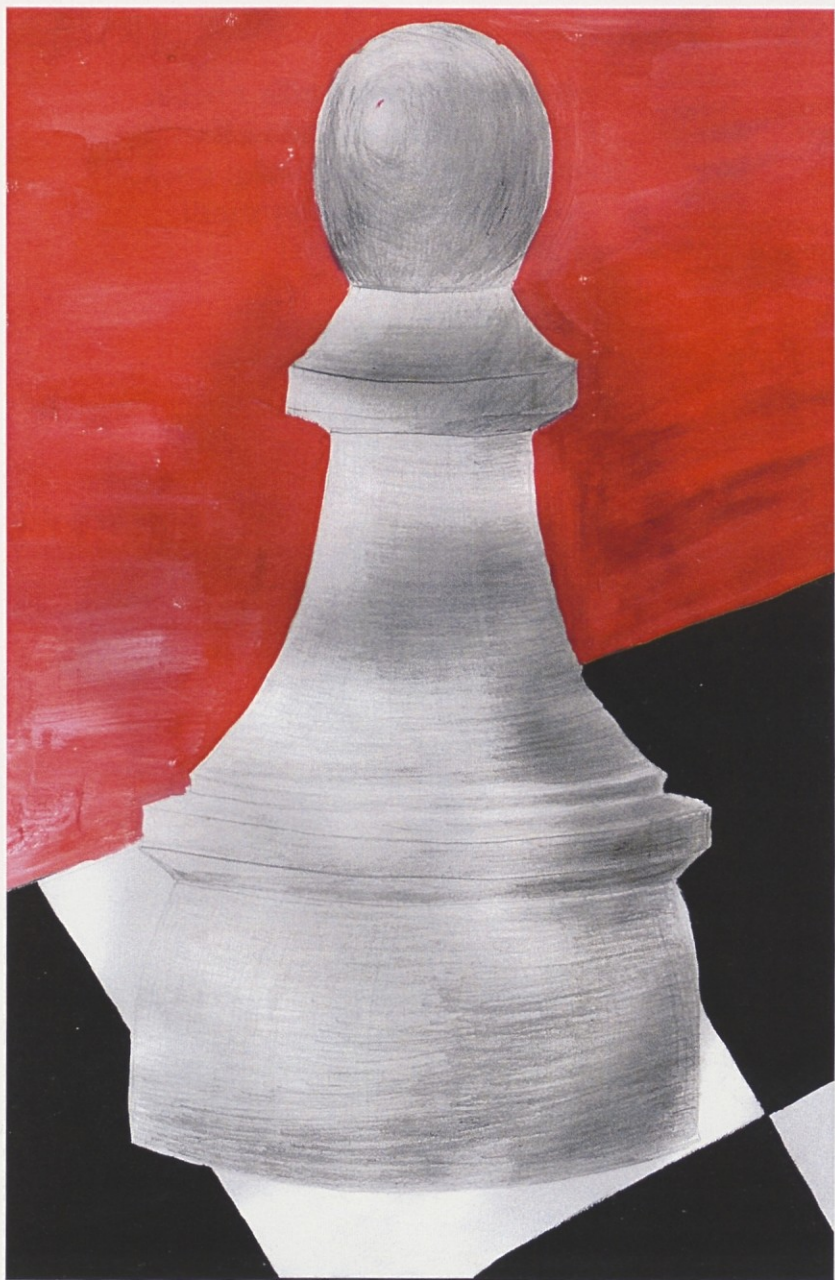
Moja žoga se rada kotali,
niti ponoči ne zaspi.

Mojo lepo žogo rad imam,
saj je nikomur rad ne dam.

Na tekmah brcam žogo!
S čim jo brcam? Brcam z nogo.

Brcam žogo en, dva, tri,
v gol moja žoga takoj zleti.

Patrik Desku, 1. a

Aldina Clarisa Ban, 8. a

SNEŽINKA

Bela snežinka je padla z neba,
padla z neba na mehka tla.
Na tleh obleži, se sladko smeji,
prijatelji moji glejte – sneži!

Snežinka, snežinka,
kje si doma,
da padla si kar z neba?

Zdaj tu sem doma,
ker zima je prišla.

Lana Jerič, 2. b

Merima Makalić, 9. a

ZIMA

Zima potuje sem in tja,
rada se igra.
Ko pa pride sneženi mož,
prinese daril polni koš.
Takrat otroci so veseli,
saj darila bodo spet prejeli.
Maj želel si je igrače,
a dobil je smučarske hlače.
Zdaj na smučanje hiti,
po belih strminah se spusti.

Maj Žibert, 2. b

LISICA

Lisica Tatica
je v gozd prišla,
počasi in tiho
kakor gospa.
Lovcev se ona boji,
ena, dve, tri
in je že več ni.

Tia Šarac, 2. b

SLADKA HRUŠKICA

Ježek Mežek pod drevesom spi,
iz veje se mu sladka hruška smeji.
V sanjah ročice steguje v nebo,
da bi ugriznil to sladko hruškico.

Veter je zapihal
in hruškica je padla na tla.
Mimo je medvedka Metka prišla,
je sladko hruškico pozobala.

Mark Tavčar, 2. b

MUCA MACA

Muca Maca je miško lovila,
ta pa se ji je v luknjo skrila.
A muca je lačna,
jo trebušček boli,
kaj naj reva stori?
Tuhta, razmišlja
kaj narediti,
kako do miške priti.
Pa v kotu zagleda miškino past,
na njej pa kup sira, ki šel bi ji v slast.
Pa se domisli,
hitro miški snede sir,
zdaj v želodčku spet je mir.

Žanet Žibrat, 2. a

Nika Fridauer, 7. a

RAČUNALNIK

Kdo je najpametnejši?
Ali je Einstein ali Barack Obama?
Kdo vse ve?
Zdaj sem ugotovil –
najpametnejši je računalnik,
kajti on vse ve.

Vsako informacijo, ki hočem dobiti,
iz tebe izvlečem!
Zato se vedno počutim,
kot da imam možgane večje kot kit.
Računalnik ne pozabi informacije
nobene,
razen če nagajati hoče!
Oh, računalnik, ko bi jaz ti,
bi vse vedel tako kot ti!!!

NAŠA SOVA

Naša sova ponoči lovi,
podnevi pa spi.
Na veji sedi,
velike oči se svetijo ji.

MUCA

Naša muca je pridna,
čokata in prijazna.
Sive barve kožušček
ter navihan smrček.
Gleda z modrimi očmi,
poglej jo tudi ti.

Matija Bojnec, 6. b

Zala, 2. a

Vid, 2. a

ŠOLA

Naša učiteljica je Breda,
velikokrat se ji zlomi kreda.

Na mizi ima skoraj vedno kavo,
mi pomislimo na lavo.

Ko reče, naj damo na mizo zvezek,
jo razumemo zrezek.

Ko je za malico pica,
mi ponorimo kot Mica.

Ko zaslišimo zvonec,
mislimo, da počil je lonec.

Ko zdrvimo iz učilnice,
pohitimo mimo ravnateljice.

Ko nas opazi,
se le Mica mimo plazi.

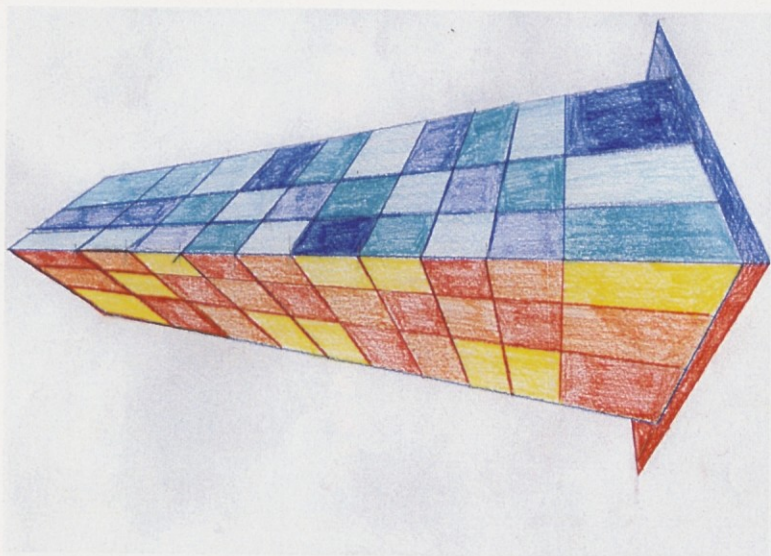
Pri zgodovini se učimo stoletja,
nam pa se zdijo kot tisočletja.

Ko je pouka konec,
pa res počl lonec.

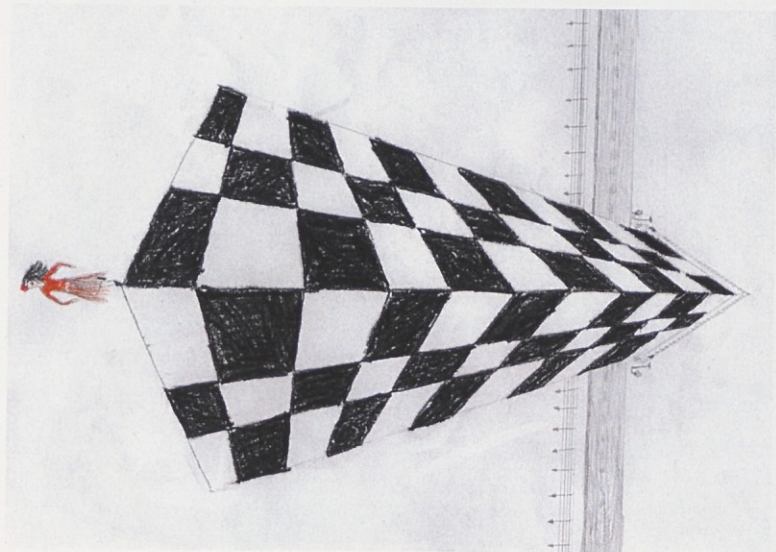
Ana Vindiš, 6. b

Ela Milošič, 3. b

Vita Mrgole, 9. b

Brina Hren, 9. b

Evan Ljubeč, 3. a

Neja Gažner, 2. b

POMLAD

Sneg je skopnel
in travnik je ozelenel.
Ptice so iz toplih krajev priletele
ter pomladne pesmi žvrgolele.

Prvi zvončki so iz zemlje pogledali
in tihe melodije zvonili.
Zraven rumenih trobentic se usedali
in druge rože budili.

Čebele so pridno letele
in krošnje dreves so zacvetele.
Iz zimskega spanca so se živali zbudile
in se po mehkih travnikih igrale.

Asaj Katarina Mogu, 6. b

Tea Stater, 3. b

Odgovorna urednica:

Pesmi zbrali in uredili:

Mentorica likovnih ustvarjalcev:

Grafično oblikovanje:

Založila in izdala:

Tiskanje:

Naklada:

Helena Ocvirk

mag. Renata Debeljak

Leonida Kralj

Peter Majcen

Osnovna šola Olge Meglič Ptuj

Grafika perfekt d.o.o.

130 izvodov

V Ptuj, februarja 2015

Domoznanski oddelek

KNJIŽNICA IVANA POTRČA PTUJ

PRVI koraki
2015

35868/2015

070.48:37(497.4Ptuj)

6014915

COBISS ◦

